

РЕШЕНИЕ

№ 769

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 декември 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Ц., като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №823 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Ц.С.Ц. *** против част от решение №755 от 13.10.2014 г. на Районен съд – Перник постановено по НАХД №720 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваната част на постановения съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №14-1158-000634 от 28.02.2014 г. на НАЧАЛНИК СЕКТОР „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ КЪМ ОД НА МВР - ПЕРНИК, издадено срещу касационния жалбоподател в частта, с която: 1. за нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири месеца); 2. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв.

Жалбоподателят твърди, че районният съд неправилно е достигнал до извод за допуснати в производството за налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, които са довели до незаконосъобразност на процесното наказателно постановление. Заявява, че в съставения акт за нарушение актосъставителят е удостоверил надлежно отказа му да го подпише, не е и отказа му да получи екземпляр от акта, тъй като вписаното в разписката „отказва“ не е удостоверено с подпис или свидетел, с което правото му на защита било съществено

ограничено, тъй като го лишило от възможността да възрази своевременно. Посоченото жалбоподателят пледира да е абсолютно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Жалбата сочи незаконосъобразност на НП, респективно на решението на районния съд, и в частта относно вмененото на наказаното лице деяние, като твърди, че посочената за нарушена разпореда на ЗДвП в акта и НП съдържа обективни признаци на две нарушения, поради наличие на две форми на изпълнителното деяние в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 на ЗДвП, тъй като в текста била налице алтернативност, като от обстоятелствените части на акта и НП не ставало ясно кое от двете нарушения му се вменява за извършено. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, както и по същество да отмени процесното НП в потвърдената му част. Пред съда касационният жалбоподател не се явява, представлява се от адв. Даскалов, който от негово име заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник, Сектор „ПП“, редовно призовани не изпращат представител.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, за основателност на жалбата, като, предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал

делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 22.02.2014 г. в 05:15 часа, Ц.С. Стоянов, в качеството му на водач на МПС, спрял във време на управление на МПС, при извършена от служители на ОД на МВР - Перник проверка, отказал да бъде тестван за установяване употреба на алкохол посредством техническо средство и отказал да изпълни предписание да се подложи на медицинско изследване за установяване наличието на концентрация на алкохол в кръвта, както и че във време на проверката не представил на проверяващите свидетелство за регистрация на МПС-во. По този повод на същата дата, със съставяне на акт за нарушение, срещу С. е образувано административнонаказателно производство за нарушения на ЗДвП. Нарушителят отказал да подпише акта, като това е удостоверено с подписа на един свидетел. Нарушителят отказал и да му бъде връчен екземпляр от акта, съответно да подпише разписка, удостоверяваща това.

При така установеното по фактите, районният съд при извършваната служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание приел от правна страна, че при водене на същото не са допуснати съществени процесуални нарушения, които налагат отмяна на процесното наказателно постановление на такова основание.

Разгледал съществото на спора, решаващият състав на Районен съд – Перник след преценка на представените, събрани и приобщени по делото писмени и гласни доказателства е постановил, че същите обосновават безсъмнен извод за виновно осъществяване на вменените на лицето, сочено за нарушител, две административнонаказателни състава, отразени в потвърдената част на процесното наказателно постановление, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението е правилно.

Без основание е оплакването на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението на районния съд, постановил, че административнонаказателното производство е проведено съобразно процесуалните правила. Актът е съставен в присъствието на нарушителя, като последният е отказал да го подпише, който факт е удостоверен с подписа на свидетел,

съобразно изискването на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. Жалбоподателят и не спори, че към същия този момент, както е отказал да подпише акта, така и е отказал да получи екземпляр от същия. Единствено сочи липсата на удостоверяване на този факт, като не сочи с какво това е ограничило правото му на защита. Липсата на специална разпоредба в ЗАНН относно начина на удостоверяване на отказа на нарушителя да получи екземпляр от акта за установено нарушение, прави порока относително съществен и налага преценка във всеки отделен случай дали отказът акт да бъде подписан, е ограничил или възпрепятствал нарушителя при упражняване правото му на защита. С оглед конкретиката на настоящия казус липсата на допълнително удостоверяване и на отказа на нарушителя да получи препис от съставения му акт за установените множество нарушения на ЗДвП, не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, което да е единствено и самостоятелно основание за отмяна на постановения административно наказателен акт. С поведението си наказаното лице само е създадо пречка пред компетентните органи да изпълнят процесуалните си задължения. Освен това препис от акта е връчен, макар и на по-късна дата - 25.02.2014 г. Нарушителят е упражнил правото си на жалба в определените срокове и е изложил възражения, от които е видно, че е запознат както с АУАН, така и с наказателното постановление, като не сочи по какъв начин е нарушено правото му на защита. С оглед фактите по делото и доводите на наказаното лице, независимо от твърденията му за допуснати съществени процесуални нарушения, касационния съд не смята правото на защита на жалбоподателя за ограничено във фазата на предявяване на административнонаказателното обвинение.

Без основание е и следващото твърдение на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон предвид неправилна текстова квалификация на нарушението на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП поради посочване в акта и НП едновременно и на двете хипотези на посочената законова разпоредба. Не се споделя тезата, че текстът на посочената норма на закона съдържа единствено алтернативно състави на две нарушения. В разпоредбата са употребени както съюзът „и“, така и съюзът „или“, от което следва изводът, че за да бъде реализиран състав на нарушение по посочената за нарушена законова разпоредба е достатъчно както да бъде отказано изпробването с техническо средство, така да не бъде изпълнено предписание за медицинско изследване на концентрация на алкохол в кръвта, а така също и двете заедно. В процесния случай проверяващите са изпълнили задълженията си вменени им с разпоредбата на чл. 2, ал. 2 на *Наредба №30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства*, като след отказ на водача да бъде изпробван за употребата на алкохол посредством използването на техническо средство - дрегер, на

същия е било дадено предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. С отказа си да изпълни и това предписание Ц. е реализирал хипотезата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, посредством форма на изпълнителното деяние, проявила се в отказ за изпробване с техническо средство и неизпълнение на предписание за извършване на медицинско изследване в кумулация. При тези данни правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност за реализиран състав на нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като правилна е преценката на първата съдебна инстанция относно приложимия материален закон.

Жалбоподателят не излага доводи по отношение възраженията си за незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция в частта, потвърждаваща процесното НП отнасяща се до нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП. Касационният съд при извършената служебно проверка за правилното приложение на материалния закон в тази част на съдебното решение не намери основание за отмяна на съдебния акт. По делото е безспорно, че на посочените в акта и НП дата, час и място Ц. не е носил у себе си свидетелство за регистрация на управляваното от него МПС, с което от субективна и обективна страна е реализирал състав на административно нарушение именно на посочената разпоредба на закона, за което съответно е административно наказан.

Предвид горното нарушенията на ЗДвП, повод за издаване на процесното НП в потвърдената му част и срещу настоящия жалбоподател, след законосъобразно проведено съдебно следствие, са безспорно установени и доказани по отношение на факт на извършване, самоличност на нарушителя и неговата вина, поради което правилно е решението на първата съдебна инстанция да потвърди НП в тази му част. Достигнал до този правен извод посредством съобразяване на съдопроизводството с процесуалния закон, районният съд е приложил правилно и материалния закон, като така е постановил законосъобразно решение, което ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №755 от 13.10.2014 г. на Районен съд – Перник постановено по НАХД №720 по описа на съда за 2014 г., с което е потвърдено наказателно постановление №14-1158-000634 от 28.02.2014 г. на НАЧАЛНИК СЕКТОР „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ КЪМ ОД НА МВР - ПЕРНИК, издадено срещу Ц.С.Ц. *** в ЧАСТТА, с която: 1. за нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „глоба“ в

размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири месеца); 2. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/